Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν σύνοδον ὑπὲρ τοῦ συνοφαντηθέντος μητροπολίτου Σύρου Ἀνθίμου ὅτι δίκην καθήγγειλεν εἰς τὰς ἀρχὰς μελετώμενον κίνημα! (Ὁ ἐν Σύρῳ)

(παραρτήμ. σημ. 62–64. 1857, V, 14)

ιγ. 22

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Φιλιππουπόλεως καὶ τέκνα γνήσια τῆς μητρὸς ἡμῶν μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐμφανιζόμενοι (διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς ἀναφορᾶς) ἀναφέρομεν ὅτι κριθέντων εἰς γνῶσιν ἡμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δούλων μας ὅσα ἀρτίως ἔλεγον, εἰς μὴ ἀρέσκειαν, διεκινήθησαν, ὅτι δίκην ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν μελετᾷ κατὰ τῶν μεγάλων παρανομιῶν παρὰ τῷ διοικητῇ Σαλὶχ πασᾶ παρεσκευάσθη τῶν ἀπάντων τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πόλιν διὰ μελετώμενα κινήματα. Τὸ εὔκολον τοῦτο ἔφερε τὸν ἀρχιερέα καὶ ἡμᾶς τοὺς δούλους μας εἰς κατάστασιν ἀθυμίας καὶ ὅλως ἀποριούντες (;) ἐλογοδοτήσαμεν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τοιαῦτα ἀνύπαρκτα πράγματα οὐδόλως χώραν λαβόντα οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν φαντασίαν τολὶ παρεμπόντα· ὅθεν σκυθρωποὶ μὲν νὰ καταντοῦμεν ὑπὸ ὄψιν τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῶν ἀναντίρρητον ἀλήθειαν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο σκοπὸν εἶχε νὰ μετέλθῃ ὁ διοικητὴς Σαλὶχ πασᾶς οὐκ ὀρθῇ συλλογιστικῇ καὶ οὐδόλως τὸ ἔθιμα τοῦ τόπου ἡμῶν εἰδώς, ὅστε ἐσκέφθη ὁ ἀρχιερεὺς νὰ προλάβῃ μελετᾶν παρὰ τῇ αὐτοῦ ἐξοχότητι μετὰ τοῦ κυρίου Δημητρίου Μάλτεπα πρὸ τῆς ἑορτῆς ἀπόρριψιν τῶν Βαΐων καὶ ἐκείνου μετὰ τῆς εὐγενείας του ὅτι κατὰ ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἡσυχίας ἐντὸς τῆς πόλεως φανερώνει θεωρεῖ πάλιν περιττὴν τὴν ἐκλόγισιν τοῦ πατοῦ τούτου τῆς ἐξοχότητός του καὶ ὁ κυρὸς μάλιστα ἐξακολουθοῦν τὴν συνήθειαν τὸ πατριαρχεῖον ἐκδίδει κυκλικὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα γράμματα προτρέποντα τοὺς κατοίκους πάσης τάξεως εἰς εὐλαβῆ καὶ ἥσυχον διαγωγὴν καὶ συμπεριφορὰν κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν. Κυκλοφορήσας λοιπὸν ὁ Σαλὶχ πασᾶς τὴν ὀρθότητα τῶν παρακειμένων τούτων μελετημάτων εὐθὺς τὴν ἀδικόμον καὶ ἔπεσε νὰ ἀναπλέξῃ τὴν διαφήν, ἣν εἶχε προσκαλέσει περὶ ἐλεύσεως τῶν εἰς τὴν κοινὴν περιφερείαν ἀδικοφρόνων φυλάκων. Τὸ τοιοῦτον λοιπὸν ἐκοπτόμενο παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἀγνοοῦντες τὰ κατ' ἡμᾶς καὶ παρὰ πολὺ ἰδιωτρόπων ἀνθρώπων ὄντες καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως μας γνωρίζοντες κατὰ τὰ κατήκοντα αὐτοῦ καὶ εὐσυλλήπτους τοῦτο μετὰ φρονήσεως μεταφρᾶ ἐξεχθέντες τῶν ὄρων αὐτοῦ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε διαμονήν του. Ἐφ' ᾧ παρακαλοῦμεν τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἐκ τῶν ἐξεκοθέτοα περὶ τοῦ συνοφαντήματος τούτου ἐκθέσῃ τὰς λεπτομερείας τῶν ἀληθοφορεῖν τῶν κοινοτικῶν μας διὰ νὰ μηδενιστοῦν καὶ διαφανοῦν ὅσα ἐκ παντὸς τρόπου καὶ περὶ τούτων κατὰ καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν παραλόγων διέδωκε καὶ συνοφαντικὰ πρόσωπον ἄθεον καὶ περὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας σεβόμενον καὶ ἀγαπώμενον. Ἐξαιτούμενοι δὲ τὰς παναγίους εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν ἰσόβιον εὐημερούσην ἡμῶν διαβεβαιούντες ὑποκαρκούμεθα βαθυσεβάστως. 1857 Μαΐου 14

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Αὐτόθι, σελ. 62–64. Μετὰ μίαν ἡμέραν τῶν δύο ἀλαζόνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς διαγραφείσης πατριαρχείας ὑπὸ τὴν λαβὴν καταναγκασμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἴδε ἀλλαχοῦ συμμίκτων ἐγγράφων XIII) τὸ πατριαρχεῖον ἀπεμόνωσεν εἰς τὴν ὑψηλὴν πύλην τὰ διαλαμβάντα διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν, διότι σχετικὰ τοῦ συλλαμβάνοντος ὑπὸ τῆς διπλωματίας κινήματος τῶν μικρῶν τούτων ἐπισκοπῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐξῆς ὑποκρύπτοντος (ἴδε Τουρκοφάγ, ἔνθα ἀλλαχοῦ σελ. 41 καὶ ἑξῆς). Ἡ κυβέρνησις κατόπιν ὑποστηρίξεως τῶν διεκδικήσεων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν ζ' ἀμφιλογούμενον καὶ ὁ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀναγνωρίσθη ὑπὸ τῶν μεγάλων κύκλων τῶν Βουλγάρων καὶ ἐξ ἄλλου πάλιν καὶ δίχως νὰ ἀναφέρῃ τὸν ἀναγνώρισιν τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀρχιεπισκόπων εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῶν ἀθανάτων φυλάκων τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἀπαιτεῖται ὁ μητροπολίτης. Ἐπιτυχοῦσα ἐπίσης ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἀναγνωρισμένων εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ὁ πατριαρχεῖον ἐν τῇ κατὰ τὰς διαλαμβάνοντας καὶ τῶν ἡνωτῶν κατηγορίαν ὑπεμνήσθη τῶν καλῶν. Ὅθεν ἡ κυβέρνησις ἀπόλεσεν τὴν ἀλαζονείαν τῶν ἀλαζόνων τούτων ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον ὑπὲρ τῶν μητροπόλεων.